

SOPOTNIK

Glasilo župnije Čatež ob Savi

leto: **2025**, mesec: **MAJ**

številka: **05**

MARIJIN MESEC-MESEC VESELJA

Tudi drobne pozornosti lahko včasih rodijo čudeže.

Saj ni treba, da so to dragocena darila.

Čisto preproste pozornosti: smehljaj, lepa beseda, prijazna gesta – tudi kakšen cvet!

Preprost skromen cvet, ki

ga podarimo iz srca, vedno pove obdarjenemu tako lepo zgodbo: čudovito pravljico o koščku nebes na zemlji, kjer ljudje cvetijo zaradi medsebojne pozornosti.

Potrudi se, da se bo ta pravljica uresničila. Že danes!

MARIJA, KI POSLUŠA

Marija, žena poslušanja, odpri tudi naša ušesa.
Daj, da bomo znali poslušati Besedo tvojega Sina Jezusa
sredi tisočerih glasov tega sveta.
Daj, da bomo znali poslušati resničnost, v kateri živimo,
vsakega človeka, ki ga srečamo,
posebno še tistega, ki je ubog, v potrebah in v stiski.

Marija, žena
odločnosti, razsvetli naš
razum in naše srce,
da bomo znali
ubogati Besedo tvojega
Sina Jezusa,
in to brez
obotavljanja ter
omahovanja.

Daj nam pogum
odločnosti,
naj se ne pustimo
zapeljati, da bi drugi
usmerjali naše življenje.

Marija, žena dejanj,
daj,
da se naše roke in

naše srce »hitro« usmerijo proti drugim,
da jim ponesejo dobroto in ljubezen tvojega Sina Jezusa,
da ponesejo v svet luč evangelija, kakor si ga prinašal ti.

Amen.

papež Frančišek

KAKOR SEM VAS JAZ LJUBIL, TAKO SE TUDI VI LJUBITE MED SEBOJ

Lojze in Anica Pavlovič-60 obletnica poroke

Foto Ivanšek

Jezus nas je prvi ljubil in nas je ljubil ne glede na našo krhkost, na naše omejenosti in na naše človeške slabosti. On je to napravil, da smo postali vredni njegove ljubezni, ki ne pozna meja in nikoli ne mine. S tem ko nam je dal novo zapoved, od nas zahteva, da se ljubimo med seboj, ne samo in ne toliko z našo ljubeznijo, temveč z njegovo, ki jo Sveti Duh vliva v naša srca, če ga z vero prosimo. Na ta način in samo tako, se lahko ljubimo med seboj, in ne samo kakor ljubimo samega sebe, ampak kakor nas je On ljubil, torej neizmerno bolj. Bog nas namreč neizmerno bolj ljubi, kot mi ljubimo samega sebe. Tako lahko širimo povsod seme ljubezni, ki prenavlja odnose med osebami ter odpira obzorje upanja. Jezus vedno odpira obzorja upanja, saj Jezusova ljubezen odpre obzorja upanja. Tako postanemo novi ljudje,

bratje in sestre v Gospodu, in novo Božje ljudstvo, Cerkev, v kateri so vsi poklicani ljubiti Kristusa in se v Njem ljubiti med seboj.

Ljubezen, ki se je razodela v Kristusovem križu in h kateri nas On vabi, da jo živimo, je edina moč, ki spreminja naše kamnito srce v meseno srce. Edina moč, ki je sposobna spremeniti naše srce, je Jezusova ljubezen, in tudi to, če mi ljubimo s to ljubeznijo. Ta ljubezen nas napravlja sposobne ljubiti sovražnike in odpuščati tistemu, ki nas je razžalil. Vprašal vas bom, vsak pa naj odgovori v svojem srcu. Sem sposoben ljubiti svoje sovražnike? Vsi imamo nekaj ljudi, ne ravno sovražnike, ki ne gredo skupaj z nami, saj so na drugi strani, ali koga, ki nam je nekaj hudega storil. Sem sposoben ljubiti te ljudi, tega moškega, to žensko, ki mi je nekaj hudega storila, ki me je razžalila? Sem ji sposoben odpustiti? Vsakdo naj odgovori v svojem srcu. Jezusova ljubezen nam da videti drugega kot sedanjega ali prihodnjega člana skupnosti Jezusovih prijateljev. Spodbuja nas k dialogu in nam pomaga medsebojno prisluhniti si in spoznavati se. Ljubezen nas odpira za drugega in s tem postaja osnova za človeške odnose. Napravlja nas sposobne prerasti ovire lastnih slabosti ter lastnih predsodkov. Jezusova ljubezen ustvarja mostove, uči nove poti. *papež Frančišek*

NEZVESTOBA

foto Ivanšek

Zahodna civilizacija, ukoreninjena v izročilih krščanstva, stavi na enoženstvo. Mnogoženstvo ali mnogomoštvo, je zunaj sprejete sociokulturne norme. Spolno življenje pripada zakoncema, v Božjih očeh je odnos cerkveno poročenih celo blagoslovljen z močjo zakramenta.

Foto Ivanšek

Pa vendar se dogaja, da prihaja med poročenimi do nezvestobe. Človek je krhko bitje, mnogokrat neuspešno v obrambi pred zlom. Dražljaji zunanjega sveta ga zapeljejo, mu zatemnijo um in se spozabi. Skoči čez plot, kot poljudno pravimo nezvestobi. Ne gre se slepiti – teža greha, morda očem nevidna, je tu velika. Občutek obvladovanja zapletenih osebnih odnosov je le navidezen. Tudi vznesenost, da premoremo več intimnih partnerstev hkrati, pa čeprav zamolčanih, je kratkega veka. Kajti sredi vsega ugodja, krivično ponujenega in grešno izživetega, ni notranjega miru. Ni sreče, le poplava zbeganih čustev, vrtnec naslade, ki mu ne manjka grenkega priokusa. Je življenje, ki ne gradi na Božji postavi, ampak na uvidu zaslepljenosti. Zato se vsi tovrstni zunajzakonski odnosi naposled

spremenijo v smrt.

Porušijo, kar je bilo, novemu pa ne prinašajo resničnega veselja. Skok čez plot je greh nad prevaranim zakoncem, ki smo ga izdali in s tem srčno ranili. Je greh nad samim seboj, ker smo se odpovedali Božjem blagoslovu.

Je greh nad človekom, s katerim sodelujemo v nezvestobi. Je krivica nad sozakoncem človeka, s katerim smo zagrešili nezvestobo. Njemu namreč odtegujemo prostor, da bi mogel na novo zaživeti, v polnosti ozdravitve svojega zakona. Naposled je skok čez plot krivica nad vsemi prizadetimi otroki in drugimi sorodniki, ki nimajo možnosti, da bi preprečili družinski greh, so pa njegove neme žrtve. Čim bolj se zavedamo posledic nezvestobe, tem bolj se bomo znali ograjevati od njene privlačnosti.

BOGU HVALA ZA 80 LET ŽIVLJENJA

Torta, ki jo je spekla za rojstni dan naša faranka Metka

In prišel je moj rojstni dan. Veliko sem jih že dočakal, večinoma so šli neopazno mimo mene. Zdaj pa je prišel rojstni dan, ki mi je naznanil, da je za menoj že 80 let življenja. Torej velik privilegij, da sem ga lahko dočakal. Saj s tem se lahko tolažimo stari ljudje. Mnogih mojih vrstnikov ni več. Velik razlog za mene, da se Bogu zahvalim za vsa leta, ki so mi bila darovana in seveda mami, ki me je rodila v težkem času, v noči ki je bila zaznamovana z mojim rojstvom in smrtjo mojega očeta, ki je umrl dve uri pred mojim rojstvom. Skrivnostna in včasih težko razumljiva so božja pota.

Somaševanje na dan mojega rojstnega dne in celodnevnega češčenja

Nisem prijatelj praznovanj in tudi tokrat sem mislil, da bo šel dan mojega rojstva neopazno mimo mene. Potem pa so sledila presenečenja, ki jih nisem pričakoval. Prve, ki so mi voščile na izviren način, so bile naše dobre sestre. Že dan prej jih je zelo zanimalo, kdaj bom šel zjutraj na Sv. Vid. Prepričan sem bil, da se mi želijo pridružiti. Nič nisem bil navdušen nad to zamisljivo. Moje noge so postale težke in korak počasen, one so pa še mlade in grejo kot srne, jaz pa lezem kot polž. Prisilile so me, da sem določil jutranjo uro. In res so mi

pozvonile v jutranji uri. Niso prišle zato, da bi se mi pridružile na moji poti na Sv. Vid, prišle so, da mi voščijo za moj rojstni dan. Zapele so mi priložnostno pesem, ki me je zelo ganila in podarile so mi originalno darilo. Nekaj tako v srce segajoče znajo narediti le one.

Slavja so se udeležili tudi prijatelji iz Bosne

Bil je večer pred mojim rojstnim dnevom. Tisti večer sem bil nekam utrujen in pripravljaj sem se na nočni počitek. Pozvonilo je na hišni zvonec in pomislil sem, da je prišla prosjačit kakšna ciganka. Odprl sem glavna hišna vrata in pred seboj sem zagledal veliko skupino ljudi. Bil je to naš pevski zbor in še nekateri drugi predstavniki naše župnije. Zame je to bilo veliko presenečenje. Niti malo jih nisem pričakoval. Takoj mi je bilo jasno, zakaj so prišli. S pevskim zborom sem bil vedno tesno povezan in zavedam se pomembnosti njihovega sodelovanja pri našem bogoslužju in kulturnem življenju v naši župniji. Nekaj jih je med njimi že od začetka mojega duhovniškega službovanja na Čatežu. Čutim jih, kot da so mi bratje in sestre. Vedno sem jih imel rad in jih spoštoval. Zapeli so mi pesem in podarili v prozi prekrasno voščilo. Napisala ga je naša pevka in mama našega organista, Mihaela Juratovac. Takole se glasi.

**Močno vero v Boga,
vam mati dala je za doto,
Postali dušni ste pastir,
Ki ovce vodi z vso dobroto.**

**Za vaš okrogli jubilej
Vam kliče družba zbrana,
Bodite z nami še naprej,
Naj angel čuva vas in brani.**

**Veliko zdravja iz srca,
Naj varen vsak bo vaš
korak,
Naj Bog vas čuva še naprej
In ljubljena Marija mati.**

Svojo pozornost sem tisti večer namenil duhoviti in veliki plaketi. Na njem sem zagledal odtis svoje podobe in na njej napis **ŽIVA LEGENDA**. Seveda je to v mojem primeru veliko pretiravanje. Za moje

pojme pomeni biti legenda to, da si nekaj posebnega, da si enkratni človek, da si neponovljiv. Da si super na nekem področju, da nekaj obvladaš in da se te bodo ljudje po nečem zapomnili. Jaz sem pa daleč od tega.

Bil sem presenečen nad obiskom teh mojih najljubših sodelavcev. Jecljajoče sem se opravičeval, da jih nimam s čim postreči, v shrambi imam le nekaj starih napolitank. Kmalu so me rešili zadrege. »Nič ne skrbite, to smo mi že sami pripravili«. Na pladnjih so imeli razne dobrote. Odšli smo v učilnico, se posedli in sledilo je zelo prijetno druženje. Spet je bilo to zame veliko presenečenje, ki sem ga najmanj pričakoval.

Moj rojstni dan je bil povezan z celodnevni čiščenjem, torej s praznikom naše župnije. H kosilu je prišlo nekaj duhovnikov in seveda sestre. Bilo je to svečano kosilo, seveda povezano z mojim rojstnim dnevom. Pripravila ga je Lesova gostilna in s tem razbremenila delo naših sester. Na kosilu so bili prisotni tudi brežiški duhovniki in med njimi je bil seveda upokojeni brežiški župnik Milan Kšela, ponosen Prelek, vedno šaljiv in razigran. V akrostihu je napisal priložnostno pesem in jo prebral.

GOSPODU ŽUPNIKU JOŽETU PACKU, OSEMDESETLETNIKU.

**On na župniji Čatež ob Savi je enainpetdeset let,
Se ves ta čas zanj ni premaknil škofov dekret.
Evropo on pozna od najnežnejših let,
Med drugo svetovno vojno, v taborišču prijokal je na svet.
Domov ga mama je pripeljala,
Enkratna teta pridna ga je vzgajala.
Se za duhovnika je odločil,
Evangeliju, Jezusu in Mariji se je izročil.
Trdno že vrsto let skrbi za gibanje neokatehumenat,
Lepi spomini ga vračajo v lemenat.
Estetsko, vzorno piše in izdaja duhovne knjige.
Tudi mesečno glasilo Sopotnik, iz ljubezni, brige.
Naj ga Bog še še dolgo let ohrani, naj srce mu z radostjo razpenja,
Igrivo dušo, ki k cerkvi Svetega Vida nad Čatežem se vzpenja.
Kako lepo je slišati iz njegovih ust latinščino, ki med nami pojenja.**

Ob sklepu celodnevne ga češčenja se je zbralo pri somaševanju več duhovnikov. Obisk ljudi je bil kar zadovoljiv in to je bil zame najlepši dar. Med nami je bil tudi dekan naše leskovške dekanije, Silvester Fabijan, ki mi je čestital ob mojem visokem jubileju, tajnica naše Župnijskega sveta, Kristina Zorko, pa je to storila v imenu čateških faranov in mi izročila lep šopek rož.

Mislil sem, da je s tem praznovanje mojega rojstnega dne končano. Prišla je

jurjevska nedelja, ko naša župnija slavi god našega farnega zavetnika sv. Jurija. Rad imam to nedeljo. Naši pevci so ohranili lep običaj in z jurjevsko pesmijo po vseh naših vaseh naznanijo pomlad in prošnjo, da bi nas Bog

obvaroval zmrzali. To so tudi letos naredili, kljub deževnemu vremenu. Najprej so šli v k Slemenškovi Mileni, ki vsako leto pripravi velikonočni zajtrk našemu pevskeму zboru. Po vseh vaseh so bili lepo sprejeti in tudi obdarovani z jajci in mesnimi dobrotami.

Jurjevske nedelje se veselim še posebej zato, ker ji že nekaj let dodamo novo vsebino. To je praznovanje obletnic porok naših zakonskih parov in zadnja leta smo to nedeljo tudi povezali s praznovanjem farnega dne. Na ta način se lahko župljani še bolj povežejo med seboj in občutijo ter poživijo pripadnost čateški župniji. To storijo ob cvrtju jaje in s postrežbo mesnih dobrot.

Petnajst zakonskih parov se je letos odločilo, da se nam pri tem praznovanju pridruži. Med njimi sta bila 2 para, ki v tem letu obhajata 60 obletnico poroke, 1 par s 55 obletnico in zlato-poročenca. Župnijska cerkev je bila bogato in zelo okusno okrašena. Pred sv. mašo je slavljenice in farno družino pozdravila

z izbranimi besedami tajnica našega župnijskega sveta Kristina Zorko, med mašo je sledil obred obnovitve poročnih obljub, potem pa je na koncu maše sledilo presenečenje, ki ga nisem pričakoval. K oltarju je pristopila Lesova Barbara, mi voščila rojstni dan in sledilo je darilo. Pozneje sem videl kuverto, kjer so moji ljubljene farani zbrali veliko vsoto denarja, ki bi ga naj namenil potovanju. Podarjena mi je bila unikatna knjiga

SOPOTNIK ŽE VEČ KOT 50 LET. V njej so članki nekaterih naših faranov, ki so povezani z menoj in številne fotografije, ki odstirajo moje dolgoletno bivanje v čateški župniji. Vsem sodelavcem se lepo zahvaljujem. Sledilo je še eno presenečenje. Pri maši je bil navzoč brežiški župan g. Ivan Molan, ki je tudi ob koncu maše pristopil k oltarju in mi namenil nekaj lepih besed ob mojem rojstnem dnevu in dolgoletnem bivanju v čateški župniji. Izročil mi je tudi darilo. Hvaležen sem mu za to pozornost.

Jurjevskega praznovanja se je udeležil tudi brežiški župan Ivan Molan

Sledila je pogostitev v Domu krajanov, kjer so številni sodelavci pogostili vse zbrane. Mnogi so mi segli v roke, spet drugi so me objeli in mi zaželeli zdravja in božjega blagoslova. Bil je to eden najlepših dni v mojem življenju.

Na koncu bi rekel samo to. Nič ne bi bil razočaran, če bi ne bil deležen tolike pozornosti, kot sem jo prejel. Mislim, da je nisem vreden, sem pa jo sedaj vesel. Vsega tega nisem pričakoval. Bogu sem hvaležen, da mi je dal doživeti to visoko obletnico, da sem lahko toliko let bival na župniji, ki sem jo vzljubil od začetka. Svoji župniji sem podaril svojo mladost, svoja srednja leta in upam na potrpljenje svojih faranov tudi zdaj, ko sem star in se počutim vedno bolj nebogljen. Bog mi ni dal veliko talentov, tiste, ki pa jih imam, sem pa mislim

izkoristil. Napisal sem nekaj knjig, kjer sem poskušal obuditi farno zavest in pripadnost. Tako sem ohranil nekatere stvari, ki bi se drugače izgubile, izdajam župnijsko glasilo Sopotnik, kjer svoje farane informiram in formiram. Veliko stvari je ostalo nedokončanih in so prepuščene bodoči generaciji. Hvaležen sem vsem tistim, ki ste mi pomagali pri širjenju božjega kraljestva.

JUBILEJNI DOGODEK V JUBILEJNEM LETU

Kristina Zorko, organizatorka

V nedeljo, 27.04.2025 smo v naši cerkvi praznovali jubilej v jubilejnem letu. Gospod nas je ponovno nagovoril, saj smo ponovno na jurjevsko nedeljo, ko obhajamo obletnice porok, praznovali tudi nedeljo Božjega Usmiljenja in Belo nedeljo. Vsaka župnija ima v jubilejnem letu »nalogo« da izpelje nek dogodek. Po posvetu v ŽPS smo zapakirali v dogodek tudi 80-letnico našega gospoda župnika in izpeljali naš jubilejni dogodek. Prelepa nedelja, prelepo vzdušje, polna cerkev ljudi, nebesa so se odprla in slava Gospodu se je vila v višine. Že od nedelje pred postnim časom smo peli v psalmu »Gospod je usmiljen in milostljiv«. In res je, ne glede na vse, nam zmeraj daje varen pristan. In ravno na Nedeljo Božjega Usmiljenja, ko smo deležni posebnih milosti, ko so vsa nebesa odprta in so se iz

njih razlivali valovi Božjega Usmiljenja. In vsaka duša kliče k Gospodu »Jezus, zaupam vate«. Vzdušje v cerkvi je bilo prečudovito, uživali smo v valovanju

dobre volje, Sv. Duha, nasmehov, veselja, ki je napolnjevalo našo cerkev in vse zbrane.

Slavja se je udeležila tudi teta Režika in moji bratranci

Dragi farani in vsi, ki ste bili to nedeljo z nami, iskrena hvala za to prelepo doživetje. Hvala, da smo skupaj slavili Gospoda, ki je na nas trosil obilje Božjega Usmiljenja. Hvala vsem slavljencem, pevcem, ministrantom, sestram, g. župniku, županu, sorodnikom našega g. župnika in vsem, ki ste bili prisotni pri tej slavnostni gostiji. Iskrena hvala tudi vsem, ki ste pomagali pri pripravah in v kuhinji: družini Les, Katarini Slakonja, družini Hribar iz Prilip, družini Vogrin iz Dvorce, družini Hotko, družini Kožar (Suzana,) iz Vel. Malenc, Milanu Kreačič, Robiju Račiču, Krajnc Tomiju, Mateji Tomše, Tomše Marku, Milanu Jamniku, Ivi Volk za krasitev, pevcem, ki so peli in nabrali dobrote, ženam, ki so spekle kruh in pecivo, TD Čatež ob Savi, KS Čatež ob Savi, vsem, ki ste s svojim darom podprli jubilej župnika, pa tudi vsem, ki ste nas spremljali v svojih molitvah takšnih ali drugačnih.

Dragi farani iskrena hvala za vaše zaupanje. Hvala, da verjamete, da zmoremo. Hkrati pa vas nagovarjam, da se pridružite našemu delu za skupno dobro, za naše otroke, vnuke. Naj vstali Kristus res živi vsak dan, ne samo ob praznikih. Pravijo, da mora biti kristjan vesel in veselo novico živeti, ter jo

Hvala vsem faranom in udeležencem jurjevske nedelje foto Ivanšek

razglašati, ne s transparentom na hrbtu, ampak z delom in besedo. Naj bo naša Cerkev taka, kot je to želel papež Frančišek - poljska bolnica in naj je ne bo sram, da gre na ulice in se umaže in postane ranjena, in v njej se naj zberemo vsi: ranjeni, slepi, gluhi, umazani, potolčeni, pravični, grešni.

Želim vam vse dobro, obilo Božjega blagoslova.

Tajnik ŽPS Kristina Zorko

POVABI MARIJO V SVOJE ŽIVLJENJE

Mesec maj nam ponuja odlično priložnost, da se še posebej posvetimo nebeški materi Mariji. Ona je tista, ki nas s svojim blagoslovom spremlja na vseh poteh. Če se ti ne uspe pridružiti redni šmarnični pobožnosti in se ji priporočiti v varstvo, lahko to storiš ob domačem oltarčku (izdelaj ga po lastnem navdihu) – zjutraj, ko vstaneš, ali zvečer, ko legaš v posteljo, morda pa kar sredi popoldneva, v predahu med učenjem. Priporoči se ji v svojih tegobah, izzivih, mladostnih skušnjavah ... Svojim prošnjam dodaj katero od molitev Mariji v čast, tukaj pa so še vzkliki iz litanij Matere Božje, ki jih lahko uporabiš.

ŽIVE LEGENDE

Foto Ivanšek

Vedno mi napravijo veliko veselje slavlenci, ki imajo visoke obletnice poroke. To so bili letos Alojz in Anica Pavlovič iz Dvorc, ki obhajata 60 obletnico poroke, Milan in Zofija Juratovac iz Prilip, prav tako 60 let, Vinko in Milka Ivanšek 55 let iz Globočic in zlatoporočenca Jože in Dragica Vogrin iz Vel. Malenc. Slavlencem so se pridružili še Ivan in Marina Frelih, Jože in Sonja Horvat, Mirko in Dragica Špolar vsi iz Cerine, Ivan in Stanka Tomše iz Dobenega, Vlado in Stanislava Križman iz Čateža, Igor in Slavica Budič iz Dvorc, Franc in Jožica Tomše iz Dobenega, Andrej in Melita Budič iz Dvorc, Ivan in Anica Franko iz Podgračenega, Alojz in Mateja Mlakar iz Dobenega in Sebastijan in Anita Škofljanc iz Vel. Malenc. Vsem slavlencem, ki ste polepšali jurjevsko nedeljo, se najlepše zahvaljujem in kličem na vse vas obilo božjega blagoslova.

VOŠČILO KRAJEVNE SKUPNOSTI

Izredno sem bil vesel voščila predsednika krajevne skupnosti Čatež ob Savi, Alojza Škrablja in tudi njegovega darila. Krajevni skupnosti sem hvaležen za prostor, kjer se je odvijalo slavlje, povezano z jurjevsko nedeljo in za vse gostoljubje, ki je bilo izkazano naši župniji ob različnih priložnostih. Veseli me to plodno sodelovanje, saj gre za naš skupni kraj in ljudi. To isto velja tudi za Turistično društvo Čatež, ki je dejavno na mnogih področjih in ga vodi Lesova Barbara. Ob tem mislim zlasti na postavitve križevega pota na Sv. Vid, ki postaja vse bolj spoznavan in priljubljen, skrb za čisto okolje našega kraja, za

urejenost vaškega središča in zlasti za lepe lesene jaslice, ki zaživijo v božičnem času. Sv. Vid postaja vse bolj prepoznavna turistična točka, ki ga obiščejo številni krajanje in turisti, ki pridejo v naš kraj. Razgledna ploščad z daljnogledom nudi čudovit razgled po štajerski deželi, njenih vrhov in ob določenih dnevih se nam odkriva lepota belih kamniških planin in celo pogled na Triglav. Zdaj je tudi delno asfaltirana cesta na sv. Vid, ki bo omogočila dostop tudi starejšim in bolnim ljudem. Slišim, da ima krajevna skupnost v načrtu še druge prenovne, kot je ureditev zaščitne ograje na Sv. Vidu, prostor pod zvonikom in tudi pleskanje cerkve. Tako bo naša bela golobica nad Čatežem, še bolj zablestela v svoji lepoti in vabila ljudi pod svoje okrilje. Sv. Vid, zavetnik cerkve bo pa še naprej varoval našo župnijo.

PRELEPI VELIKONOČNI PRAZNIKI

Naša čateška župnija je majhna. Razprostira se po obrobju Gorjancev in jo sestavlja nekaj manjših vasi. V njih so živeli in še živijo dobri, delavni in plemeniti ljudje. Mnogi med njimi so povezani z vero in krščansko tradicijo, ki jo ljudje negujejo in cenijo. V to tradicijo spadajo tudi blagoslovi velikonočnih jedil, ki so vedno lepo obiskani. Slovenska družina si ne more zamisliti velikonočnega praznika brez blagoslovljenih velikonočnih jedil. Kot duhovnik zato rad obiščem vsako vas, tudi tiste najmanjše. Ob križih, kapelich in podružnih cerkva se opravljajo ti blagoslovi. Navadno začenjam z blagoslovom na Čedmu, nadaljujem na Kamencah in Kraški vasi. Ti blagoslovi so mi še posebej dragi, ker se tako srečujem s temi prebivalci vsaj enkrat na leto. Potem pa sledijo blagoslovi na Vel. Malencah, Stankovem in Globočicah. Mrzlavska cerkev mi je še posebej pri srcu, ker me spominja na verouk in nedeljske maše, v Sobenji vasi in Žejnem je blagoslov pri kapelich, Dobeno ob prenovljenem križu in slikoviti Cerini, na Podgračenem in Prilipah in Dvorcah ob cestnem križu in zadnji blagoslov na Čatežu. Velikonočna idila, to je moje veselje.

OBNOVLJENI KRIŽ NA DOBENEM

Pri nas doma je bila navada, da smo dobili za praznike novo obleko, nove čevlje in podobne stvari. Takrat te reči niso bile tako enostavne kot je to danes, ko se lahko vse poceni kupi v trgovini. Tako so se lepo oblečena dekleta in žene, možje in fantje udeležili verskega praznika. Lepa obleka poudarja človeško dostojanstvo. Pri velikonočnem blagoslovu jedil na Dobenem je pritegnil mojo pozornost novo obnovljeni križ in ograja, vsa okrašena s pomladanskimi rožami. To me je zelo razveselilo. Lepo obnovljeno znamenje je ogledalo vasi in njenih prebivalcev, tako tudi zanemarjeno versko znamenje govori o verski zanikrnosti. Zahvaljujem se Dobenčanom, ki so pokazali čut do tega svojega verskega znamenja in prispevali k njegovi obnovi. Naj jih križ spominja na ljubezen do Boga in jih utrjuje v njihovi veri in zvestobi. To je edino kar nekaj velja.

KRIŽEV POT NA SV. VID

Križev pot na Sv. Vid postaja vse bolj popularen. Množično so se ga udeležili farani iz Ivančne Gorice in bilo je tudi kar 150 udeležencev iz Brezic, Artič, Pišec in Sromelj. Tudi posameznikom postaja pot ob postajah križevega pota vse bolj priljubljena. V jubilejnem letu bi bilo zelo prav, da bi se kot romarji upanja tudi sami odločili za to pobožnost.

Brežiški župnik Ivan Šumljak med svojimi birmanci in starši na Sv.

Vidu. Tudi takšna pobožnost je najlepša priprava na zakrament zrelosti v veri, kar sv. birma je.

Glasilo Sopotnik izdaja župnija Čatež o Savi. Piše in ureja ga Jože Pacek, župnik

SODELOVANJE PEVCEV

Cerkvene slovesnosti si ni mogoče zamisliti brez cerkvenega zbora. Zelo sem hvaležen našemu pevskeму zboru za njihovo pripravljenost in Bog jim povrni. Prav tako Bog povrni s. Katarini, Tjaši Tomše, Brini Budič in s. Favstini za njihov glasbeni prisrpevek.

Foto Ivanšek

JURJEVANJE - PRAZNIK ŽUPNIJE

Foto Ivanšek

Za takšno slovesnost, kot je jurjevska nedelja, je potrebno veliko sodelavcev. Mnogo jih je in vsem sem zelo hvaležen. Med vsemi temi bi rad izpostavil Kristino Zorko, Barbaro Les in Katarino Slakonja. Vsi ste nam pripravili veliko veselje in smo vam neizmerno hvaležni.

Veselo razpoloženje se je nadaljevalo v Domu krajanov

foto Ivanšek

VELIKONOČNO PRAZNOVANJE

Za nami so veliko-nočni prazniki. Za vsako župnijo so to pomembni dnevi. Ob teh praznikih poživljamo svojo vero in tukaj se pokaže koliko je naša vera še živa. Premalo bi bilo, če bi to bila samo še neka folklorna vera, povezana z nekimi, sicer lepimi običaji. Tukaj mislim na velikonočni žegen, pirhe, hren, klobase.

Pomembna je duhovna priprava na veliko noč. Ta se pokaže s sveto spovedjo, ki jo kristjan opravi in tako z očiščeno dušo praznuje praznike. Nekaterim je težko stopiti

v spovednico in vendar je spoved srečanje s prijateljem Jezusom, ki obsoja greh nikoli pa človeka. Mi damo Jezusu to, kar je naše in nas obremenjuje. To so pa naši grehi, ki jih po Jezusovem odpuščanju ni več. Pri nas je bilo dovolj priložnosti za sv. spoved na dan celodnevnega čiščenja in na cvetno nedeljo in tisti, ki so hoteli k spovedi so jo opravili. Opažam, da je vedno več mladih, ki se več ne spovedujejo. Sprašujem se, kaj je vzrok temu. Je to njihova otopelost v veri, ali pa grešno življenje, ko živijo spolno življenje s svojimi partnerji? Kontracepcija je kratkoročna rešitev z dolgoročnimi težkimi posledicami. Tudi zaradi nje je vedno več ljudi, ki ne morejo imeti otrok. Narava se vedno maščuje, če delamo proti njej. Bolje se je greha varovati, kot pa delati pokoro. Cerkev ima stoletne izkušnje in dobro ve, kaj ohranja človeške rodove. Ona je mati, ki je ljubila prejšnje rodove, ljubi današnji rod in

so ji mar tudi prihodnji rodovi, zato odklanja kratkoročne rešitve.

Dopoldanske maše so bile na dan celodnevnega češčenja slabo obiskovane, vesel sem pa bil lepe udeležbe na sklepu celodnevnega češčenja, ko je veliko ljudi tudi opravilo spoved. Zadovoljen sem bil z obiskom na sklepu celodnevnega češčenja. Lepo je, da se zavedamo Jezusove prisotnosti v zakramentu Sv. Rešnjega Telesa. Kot vsako leto smo tudi letos imeli na vel. četrtek obred umivanja nog našim možem.

Letošnja velika noč se je odvijala v lepem vremenu. Tako smo lahko imeli tudi velikonočno procesijo, procesija pa je javna izpoved naše vere. Zato se je radi udeležimo, saj tako dajemo duška našemu velikonočnem veselju. Lepa udeležba je bila tudi pri maši ob 10,00. Kristjanu, ki se mu ne zdi vredno, da vsaj na veliko noč pride k maši težko rečemo, da je še kristjan. Ohranimo zvestobo veri naših prednikov, ki so to vero ohranjali za ceno velikih naporov. Vzljubili so to vero. Začutili so, da jih Bog kliče in hoče iz njih narediti popolnejše ljudi. Bog jim je postal zaveznik. Vera jim je bila življenje njihovega življenja. Začutili so, da jim je Bog zvest in tudi oni so mu ostajali zvesti. Stoletja so rodovi izročali to vero svojim potomcem kot največjo dediščino.

PASHA, VELIKONOČNO BDENJE

Vsako leto neokatehumenske skupnosti po vsem svetu obhajajo Pasho. To je spomin na čudežno rešitev izraelskega naroda iz egiptovskega suženjstva in jo povežejo z Jezusovo velikonočno zmago. Prvi kristjani so se zavedali pomembnosti tega dogodka, zato so ta dogodek obhajali z bdenjem ali vigilijo. Neokatehumenske skupnosti obnavljajo to navado, ki jim pomeni višek velikonočnega praznovanja. Zato preživijo noč pred praznikom velike noči v poslušanju božje besede, ki jim spregovori o velikih dogodkih, ki jih je Bog storil svojemu ljudstvu. S petjem psalmov in drugih priložnostnih pesmi se predajajo velikonočnemu veselju. Vstali Kristus je središče velikonočnega praznovanja.

K temu slavlju se je pridružila tudi brežiška-čateška skupnost. Zaradi boleznih nekaterih ni bila tako številna kot je to bilo običajno druga leta. Kljub temu smo jo z veseljem pričakovali, ker smo se zavedali, da brez nje ne bi mogli doživeti velikonočne skrivnosti v polnosti. Ure so hitro tekle, kmalu se je približalo jutro, imeli smo bratski obed in že smo bili vsaj nekateri pripravljani, da nadaljujemo praznovanje po naših župnijah. Nič ni težko za tistega, ki ima globok odnos do Boga in mu Bog pomeni vse. Če je Bog na prvem mestu je vse na pravem mestu. Bogu hvala za moč, ki nam jo daje.

ANINO VESELJE

Ana skupaj z mamico Klavdijo, babico Ido in Rebeko

Gramčevo ali po domače Joškovo družino iz Mrzlave vasi poznam že od dni, ko sem prišel za župnika na Čatež. Ida in Andreja sta bili članici našega cerkvenega zbora. Takrat so imeli pevci svoje vaje še v Sobenji vasi in vsak petek sem jih šel iskat ter jih odpeljal na vaje in seveda iz vaj domov. Tako se je med nami stkalo iskreno prijateljstvo. Andreja se je poročila k Dušakovim v Cerklje, Ida pa se je poročila z Jožetom Požegom in se odselila v Švico. V njeni družini sta se rodila Klavdija in Jernej. Klavdijo je osrečila hčerka Anastazija-Ana, ki je postala njihova ljubljenska. Ani je bila velika želja, da prejme sv. obhajilo. Po lepi pripravi se ji je to tudi uresničilo na jurjevsko nedeljo. Tako je Ana, ki je zelo navezano na Mrzlavo vas, stkala novo prijateljstvo z Jezusom, ki mu bo ostala zvesta. Njenemu veselju so se pridružili tudi njeni domači in družinski prijatelji v nekdanji lepo obnovljeni mrzlavski šoli.

VELIKA ZAHVALA

Rad bi se zahvalil Budič Igorju in njegovemu sinu Juretu za zahtevno popravilo električnega zvonjenja na sv. Vidu. Po njuni zaslugi spet poslušamo zvonjenje, ki se iz tega kraja razlega na vse strani naše župnije.

Prav tako se najlepše zahvaljujem Lajgerskemu Martinu in Sonji, ki sta nam prepleskala glavna vrata v naši župnijski cerkvi. »Potrebne so bile te obnove in sklenil sem, da jih polepšam,« mi je dejal Martin. Kdo bi ne bi vesel takih faranov, ki vidijo, kaj lahko sami naredijo za župnijo.

Že nekaj let pripravi za naš pevski zbor velikonočni zajtrk Slemenšek Milena, ki je še vedno navezana na našo čateško župnijo. V času, ko ima vsaka gospodinja veliko skrbi z domačo družino, Milena vedno najde čas še za naše pevce, za kar smo ji vsi hvaležni.

Moram se še posebej zahvaliti neutrudnim sodelavkam Kristini Zorko, Les Barbari in Katarini Slakonja za čudovito izvedbo jurjevske nedelje in mojega rojstnega dne. Hvala tudi krasilki Ivi Vovk za čudovito okrasitev župnijske cerkve.

Bog povrni našemu pevskeму zboru, našima organistoma Ignacu in Juretu, da sta vložila toliko truda za lepo bogoslužno petje.

Zahvaljujem se vsem tistim mojim faranom, ki cenite moje delo in ste mi podarili tako lepo darilo. Naj vas Bog blagoslovi.

Za naše romanje v Medžugorje, ki bo od 12. do 14. junija, so še prosta mesta. Cena romanja je okoli 150,00 evrov. Prijavite se s Katarini. Njena telefonska številka je 031 358 772. Pohitite s prijavo!

Družini Juratovac in njihovi hčerki Zdenki se zahvaljujemo za podarjene rože, s katerimi je bila tako bogato okrašena naša cerkev.

OBLETNICE POROK , APRIL 2025

Foto Ivanšek